

Lol in je werk

Regina van Amson (65) helpt mensen om de balans in hun leven terug te krijgen. Naast haar werk als coach, schrijft ze een boek over burn-outs.

Vrouw is niet klein te krijgen

Hoe kwam je in dit vak?

„Toen ik 53 jaar was, had ik opeens geen werk meer. Ik was drie maanden werkloos en ik schaamde mij daar eigenlijk voor. Weinig mensen om mij heen wisten het. Een vriendin gaf mij het advies om voor mezelf te beginnen. Ik had altijd via uitzendbureaus bij verschillende bedrijven en organisaties gewerkt en daardoor ook veel te maken gehad met reorganisaties. Ik zag wat dat met medewerkers deed en ik dacht dat ik door mijn ervaring die mensen kon helpen. Ik volgde een opleiding tot re-integratieconsulent en startte mijn eigen onderneming. Ik sloot een mantelovereenkomst met het UWV en was ook bevoegd mensen met een WIA- en Wajong-uitkering naar werk te begeleiden. Het ging goed en ik nam personeel in dienst,

maar in 2011 kreeg ik een burn-out. Ik was gewend om altijd maar door te gaan en mezelf te bewijzen, maar ik was aan mezelf voorbijgegaan. Het plotselinge overlijden van mijn moeder was de druppel die de emmer deed overlopen. Ik ben kritisch naar mijn werk gaan kijken. Ik vond ondernemen niet leuk meer en ik heb de mantelovereenkomst met het UWV gestopt. Ook mijn jobcoach-licentie liet ik verlopen. Als zzp'er ben ik verder gegaan en ik ben mij gaan specialiseren in burn-outklachten.”

Waarom past dit vak bij jou?

„Ik was 18 jaar toen ik moeder werd. Ik was jong en alleenstaand ouder, maar ik wilde zelfvoorzienend zijn en mijn eigen geld verdienen. Dat was bijzonder in die tijd. Via uitzendbureaus

'Huidige werk is mijn passie'

kwam ik steeds bij andere bedrijven en organisaties terecht en zo deed ik werker-ervaring en kennis op. Ik ben oplossingsgericht en leergierig, en ik heb bovendien altijd plezier in mijn werk gehad. Ik hield niet van thuiszitten en ik had mijn werk voor mijn gevoel ook nodig. Mijn huidige werk is echt mijn passie. Soms komen mensen binnen die hun eigenwaarde kwijt zijn. Mede door mijn eigen le-

venslessen kan ik ze leren om weer de regie te hebben over hun leven. Als ik zie dat cliënten na een traject gelukkig zijn dan ben ik dankbaar dat ik dit werk doe.”

Wat zijn de voor- en nadelen van je werk?

„Als jobcoach was ik ontzettend betrokken en cliënten konden mij altijd bellen. Door de burn-out besepte ik dat het niet goed voor mij was. Ik heb daarna echt keuzes gemaakt. Door mijn werk ontmoet ik veel leuke mensen. De vrijheid en zelfstandigheid die ik heb, vind ik ook fijn.”

Verdien je loon naar werken?

„Geld is niet mijn belangrijkste drijfveer, maar ik weet wat ik waard ben en dus verdien ik ook genoeg. Ik heb ook geleerd dat ik soms een opdracht niet moet

aannemen als het niet goed voelt. Zelfs als het financieel veel oplevert.”

Wat was een alternatief beroep voor je geweest?

Een tijd geleden zag ik een poster van een Surinaamse vrouw met daarboven de tekst: 'Uma no abi fadon'. Dit betekent: Een vrouw is niet klein te krijgen. Ik herken mezelf in die tekst. Ik wil mensen blijven inspireren. Toen ik 65 werd, was het feest. Er wordt natuurlijk wel aan mij gevraagd wanneer ik met pensioen ga, maar ik wil graag tot mijn zeventigste dit werk blijven doen en misschien zelfs wel langer doorgaan. Schrijven zal ik nog langer blijven doen.”

Anika van de Wijngaard

Meer informatie:
www.difference4you.nl

Deze maand is een bewindvoerder uit Varsseveld geschorst door de rechtbank nadat hij was beticht van fraude. Het bewindvoederskantoor behartigde de financiële belangen van ongeveer tweehonderd cliënten. In de kranten én op social media laait door zo'n voorval de discussie op over 'die' commerciële bewindvoeders.

Ook de gemeenten doen actief mee aan de discussie. Zij betalen tenslotte grotendeels het bewind. Onder meer Almelo, Groningen, Stadskanaal en Deventer hebben een duidelijke mening: 'De regels voor bewindvoeders zijn te vrijblijvend en de commerciële bewindvoeders profiteren onder andere van kantonrechters die

geen tijd hebben om kritisch te kijken naar de kwaliteit en de noodzaak van het bewind'. Ook Roeland van Geuns, lector Armoede Interventies aan de Hogeschool van Amsterdam vindt dat de rechter slechts beperkte mogelijkheden heeft om

eisen te stellen aan de bewindvoerder: 'die zijn redelijk formeel en gaan niet erg diep in op diens handelen. Daarnaast heeft de rechter maar beperkt toezicht op die administratie en bovendien is het toezicht een momentopname'. Kortom: ruimte genoeg voor

fraude. Volgens Corno van Rensen van de Branchevereniging voor bewindvoeders behoort het vak van bewindvoerder tot de beroepen waar de hoogste eisen aan gesteld worden en waar de meeste controle op is binnen alles wat denkbaar is aan financiële zorgverlening. 'Met nog meer controles voorkom je niet dat er bewindvoeders zijn die handelen uit eigen belang'. De waarheid ligt zoals gewoonlijk in het midden. De huidige controles en eisen zijn al significant beter dan tien jaar geleden, maar het kan beter. Er zijn al mooie ideeën om tot een grotendeels automatische controle te komen zodat er continue getoetst wordt en niet jaarlijks.

Verder ontwikkelen kost geld en/of tijd. In het geval van de bewindvoerder betekent het 'tijd' wat hoewel veel bewindvoeders commercieel genoemd worden zijn de verdiensten niet zoals de wethouder in Hoogezand Sappemeer zegt: „Commerciële bewindvoeders hebben een geweldig verdienmodel. Een ingewerkte medewerker kan rekenen op een caseload van 100 klanten. Dat levert ruim een ton per jaar op.” Op bovenstaande wijze klinkt 'commercieel' toch als 'graaien'. De praktijk leert dat 50 dossiers reëel is en dat bewindvoeders zich met hart en ziel inzetten voor hun klanten die vaak leven in financiële nood. Noem ons daarom maar *Kommercieel*.

Financieel gezond

Ben Steenvoorden, directeur Zeker FZ.

Kommercieel